

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تحلیلی از اوسیل الی لویز
فرستنده: عثمان حیدری
۰۹ اکتوبر ۲۰۲۲

تحریم های جدید امریکا علیه مردم ونزوئلا.

قدرت یا ضعف؟ امریکا ونزوئلا را تهدید به تحریم های جدید کرد

وزارت خارجه امریکا کاراکاس را تهدید کرده است که اگر دولت مادورو روند مذاکره با مخالفان را بیشتر از این به تعویق بیندازد، تحریم های جدیدی را اعمال خواهد کرد.

رئیس جمهور بایدن ممکن است با این اقدام، برای انتخابات میان دوره ای به دنبال کسب آرای لاتین تبارهای تبعیدی در ایالات متحده باشد. در هر صورت از این طریق او به امریکای جنوبی نزدیک تر نمی شود

برایان نیکولز، معاون وزیر امور خارجه امریکا در امور امریکای لاتین، در جریان حضور در کمیته روابط خارجی سنای امریکا، تهدیدهای جدیدی علیه ونزوئلا صادر کرد. این شامل تحریم های جدید علیه این کشور می شود. «اگر نیکلاس مادورو فکر کند که صبر ما بی نهایت است و تاکتیک های برای به تعویق انداختن مذاکرات به او کمک می کند، یک اشتباه جدی مرتکب می شود.»

نیکولز در سخنرانی خود با گستاخی همیشگی گفت: «ما آماده ایم با تحریم ها و اقدامات گسترده پاسخ دهیم.»

چرخش مجدد ایالات متحده امریکا در رابطه با ونزوئلا

این چرخش روشن می کند که واشنگتن چشم انداز بلندمدتی برای امریکای لاتین ندارد. پرزیدنت بایدن بداهه می گوید و شانس خود را در انتخابات میان دوره ئی ۸ نومبر که ترکیب جدید سنا را امتحان می کند. آرای مرتجعان تبعیدی امریکای لاتین در فلوریدا وزن زیادی در انتخابات دارد.

در چند ماه گذشته، مقامات ایالات متحده دو بار از رئیس جمهور نیکلاس مادورو در مقر دولت وی در کاراکاس دیدار کرده اند. آن دوران هفته های عجله برای یافتن منابع انرژی به دلیل جنگ در اوکراین بود. ونزوئلا اخیراً برای حفظ «توازن بین المللی» پیشنهاد ارسال نفت خود را به کشورهای غربی داده است.

پایان آب شدن یخ های بین ونزوئلا و ایالات متحده

اما اکنون واشنگتن نمی تواند به هیچ چیز دیگری به جز رفتار اقتدارگرایانه، مداخلات نظامی، کودتا، تحریم، تصاحب منابع ارزشمند یعنی سیاستی که دهه ها است در امریکای جنوبی به کار می برد فکر کند. کاخ سفید امروز از دولت مادورو می خواهد تا مذاکره با مخالفان را از سر بگیرد: «ما آماده ایم در صورت پیشرفت مذاکرات و برداشتن گام های مشخص توسط رژیم مادورو، سیاست تحریم های خود را تغییر دهیم.»

آزادی الکس ساب به عنوان شرط مذاکره

آیا او فراموش کرده است که مذاکرات مکسیکو ۲۰۲۱ پس از پیشرفت اولیه زمانی که دولت امریکا الکس ساب، متحد مادورو را دستگیر کرد، متوقف شد؟ این که آزادی او پیش نیازی برای از سرگیری مذاکره ها توسط دولت ونزوئلا شده است؟

جدا از فاجعه آمیز بودن تحریم ها، به ویژه از نظر زندگی و سلامتی مردم ونزوئلا، باید پرسید که آنها امروز چه شانس برای دستیابی به اهداف مورد نظر واشنگتن وجود دارند: آیا استعفاي دولت و انتقال قدرت به خوان گوايدو، تنها گزینه محبوب واشنگتن نیست؟ سناریویی که مستقیماً از یک کتاب تصویری سیا برداشته شده است.

دولت مادورو محکم روی زین قدرت نشسته است

اما امروز دولت ونزوئلا محکمتر از همیشه روی زین قدرت نشسته است، زیرا حملات اقتصادی، سیاسی و حتی نظامی را پشت سر گذاشته است. اپوزیسیون فرسوده تحت رهبری کنونی خوان گوايدو بی اهمیت شده و توسط مردم تحریم می شود. امروز او برای بقای سیاسی خود می جنگد و به دنبال نمایه جدیدی است تا مردم اقدامات تروریستی راست افراطی سابق آنها را در خیابان های کاراکاس فراموش کنند. گفته می شود که او حتی از واشنگتن خواسته است تا سیاست خود را در قبال ونزوئلا تغییر دهد. اما واشنگتن، طبق معمول، با تهدیدات جدید کار را برای او دشوار کرده.

تحریم های امریکا تا به امروز

بسته های تحریمی امریکای شمالی – محاصره بسیاری از ارتباطات تجاری و مالی با کشورهای خارجی – بشدت به اقتصاد ونزوئلا ضربه زده است. این شامل تحریم های مستقیم علیه صنعت نفت، از جمله قطعات یدکی، مصادره طلای ونزوئلا یا پالایشگاه ها و پمپ های بنزین در ایالات متحده است. ناگفته نماند تعقیب مقامات دولتی تا حدی که میلیون ها دلار جایزه برای مقامات عالی رتبه از جمله رئیس جمهور در نظر گرفته شود. واشنگتن همه چیز را علیه ونزوئلا امتحان کرده است، اما موفق نشده است.

آژانس های بین المللی بالاترین رشد منطقه را برای ونزوئلا در ماه های اخیر پیش بینی کرده اند – رونق ناشی از افزایش تقاضا برای ذخایر نفت ونزوئلا. آیا واشنگتن اکنون می خواهد – و می تواند – با تحریم های بیشتر از این تحول جلوگیری کند؟

آیا واشنگتن می خواهد بار دیگر از بهبود صنعت نفت ونزوئلا جلوگیری کند؟

اگرچه مادورو هنوز در مقام ریاست جمهوری است و دیگر هیچ خطری از جانب رقیبش خوان گواریدو او تهدید نمی‌کند، اما تحریم‌ها تأثیر زیادی بر قلب اقتصاد ملی داشته است: صنعت نفت. حتی به یک چهارم تولید تاریخی خود نیز نرسیده است. بر اساس آخرین اطلاعات سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک)، تولید نفت ونزوئلا حدود ۷۲۳ هزار بشکه در روز است، در حالی که بالاترین رقم تولید تاریخی نزدیک به سه میلیون بشکه در روز بوده است. تحریم‌ها در درجه اول باعث فقیر شدن مردم و افزایش مهاجرت شده است که در چند سال اول بر کشورهای همسایه متمرکز بود. اما اکنون به مرز جنوبی ایالات متحده آمریکا رسیده است که اصطکاک داخلی در آنجا بر سر مهاجرت غیرقانونی را افزایش می‌دهد.

مهاجران ونزوئلا به آمریکا می‌رود

اگر آمریکا واقعاً بسته‌های تحریمی بیشتری را علیه ونزوئلا اجراء کند، این در درجه اول مهاجرت گرسنگان به شمال را افزایش می‌دهد. و در سیاست هیچ اتفاق تصادفی وجود ندارد. به احتمال زیاد، موضوع امواج مهاجرت و بحران اقتصادی و مالی فزاینده‌ای که بایدن با آن مواجه است، نقش مهمی در تبلیغات انتخاباتی در انتخابات میان دوره‌ئی امسال و انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ ایفاء خواهد کرد. در حالی که نیکولز معاون وزیر در برابر سنا تهدیدهای تحریمی مطرح می‌کند، گرگ ابوت، فرماندار تگزاس، دو اتوبوس حامل مهاجران را، که بیشتر آنها ونزولائی بودند، به محل اقامت رسمی کامالا هریس، معاون رئیس جمهور آمریکا فرستاد. در انتقادی آشکار از سیاست «مرزهای باز» رئیس جمهور جو بایدن.

عدم حمایت از تحریم‌ها در آمریکای جنوبی

علاوه بر این، قاره آمریکای جنوبی از زمان سیاست تهاجمی دونالد ترامپ نسبت به ونزوئلا تغییرات زیادی کرده است. گروه لیما دیگر وجود ندارد، مرده است. برای واشنگتن بسیار مهم بود که بتواند سیاست مداخله جویانه در قبال ونزوئلا را برای سالیان متمادی حفظ کند. دولت‌های پرو، ارجنتاین، چیلی و مکزیکو که از محاصره ونزوئلا حمایت سیاسی کردند، تغییر کرده‌اند. امروز آنها خود را وقف نگرانی‌های دیگر کرده‌اند و با ونزوئلا متفاوت برخورد می‌کنند. طی چند هفته آینده یک تغییر اساسی در برزیل نیز رخ خواهد داد.

دولت‌های جدید با تغییر مواضع

اکثر کشورهایی که قبلاً دولت‌های محافظه‌کار داشتند، موضع سیاسی خود را تغییر داده‌اند و اکنون رؤسای جمهور چپ‌گرا یا دست‌کم مترقی دارند. یک سیاست تحریمی جدید ایالات متحده حداقل متحدان منطقه‌ئی را برای اجرای آن ندارد.

پیروزی رئیس جمهور گوستاوو پترو در کلمبیا همچنین به این معنی است که ایالات متحده «قمه‌کش» خود را در منطقه آمریکای لاتین از دست داده است. در دوران ایوان دوکه، کلمبیا حریف اصلی مادورو بود. از سوی دیگر، پرزیدنت پترو، نه تنها مادورو را به عنوان رئیس جمهور قانونی ونزوئلا به رسمیت می‌شناسد، بلکه حتی رسماً او را به عنوان یک طرف مذاکره معتبر در مورد موضوعات مهمی مانند دستیابی به اصطلاح «صلح

کامل» و از سرگیری مذاکرات می داند. با ارتش آزادیبخش ملی (ELN) پیشرفت سریعی در عادی سازی روابط بین کلمبیا و ونزوئلا وجود دارد.

در کنار همه اینها، متحد بزرگ دیگر امریکا، اتحادیه اروپا، امروز نگرانی های دیگری دارد و بیشتر خواستار بازگرداندن روابط نفتی خود با ونزوئلا است.